

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Říjen 2010

Říjnové

7. číslo

D V O R E C K O - Z v o n i č k a

Nezáleží na tom...

kolik vlastníme, ale na tom, zda z toho co máme, umíme dávat

kolik máme škol a jaké máme znalosti, ale na tom, jak moudře dovedeme s tím, co máme hospodařit

co děláme, ale na tom, jak to děláme a proč to děláme

zda se umíme veselit, ale na tom, zda umíme přinášet radost jiným

zda jsme bojácní a máme strach, ale na tom, zda se chováme tak, jako bychom strach neměli.

zda se nám utrpení vyhne, ale na tom, zda ho umíme, když přece jen přijde přijmout

zda jsme šťastni, ale na tom, zda jsme schopni zajišťovat štěstí jiným.

zda jsme milováni, ale na tom, zda milujeme jiné a jsme jim požehnáním

co o nás říkají lidé, ale na tom, jací skutečně jsme, jak jsme věrni sami sobě

jak dovedeme mluvit, ale na tom, aby naše slova vyjadřovala úctu k pravdě

zda se my snažíme uskutečňovat jeho vůli.

zda jsme dlouho živi, ale na tom, jak jsme naplnili svůj život.

kdy zemřeme, ale na tom, zda jsme připraveni setkat se kdykoli s Bohem

(Text, který dostali studenti brněnské konzervatoře od kardinála Františka Tomáška (1899-1992), když mu šli přát k 90. narozeninám.)

Milí farníci

Po letní přestávce vás všechny srdečně zdravím. Letní dny jsou pryč přinesly hlavně odpočinek obnovení fyzických a duševních sil a také jednu z možností, kdy se rodiny dají dohromady ať už na výletech, nebo doma a potěší se ze své blízkosti, zejména starší generace babiček a dědečků může předávat své moudrosti a zkušenosti, aby mohla prohloubit život té nejmladší generace. Někteří možná vzpomínali na dobu svého mládí.

Podzim přináší nejen úrodu v podobě různých plodů a darů, jež jsme u nás oslavili Poděkováním za úrodu, ale připomene nám, že i my máme jednou přinést duchovní úrodu skutků, lásky a modlitby.

Nemusíme pro to chodit daleko, stačí k tomu naše rodiny, naše Farnost a vše co k ní patří, včetně nás všech, naše obce a život v nich. Co můžeme jako křesťané udělat, co mohu já udělat a co mohu ovlivnit, do čeho se mohu pustit, s čím mohu pomoci? Pasivita, nicnedělání a žehráni na to či ono, nebo na sebe navzájem, skleslost, bojácnost, špatné chování a skutky nejsou ve společnosti dobrým obrazem nás, kteří věříme v lásku, naději a vzkříšení. Blíží se konec nejen občanského, ale také křesťanského roku a tak bychom měli do nového období vstoupit s chutí, odvahou a modlitbou.

K životu z víry žehná **P. Antonín Pavlas**.

Náš Zpravodaj...✍

Milí čtenáři, opět jsme pro vás připravili další číslo Zpravodaje, chtěli bychom vám přinést nejen různé informace, ale hlavně stálé rubriky a zprávy.

Těší nás, že můžeme otisknout i příspěvky od vás, čtenářů a podělit se tak o zajímavé články s ostatními, stejně tak oceňujeme vaše fotky, či obrázky, snažíme se vše postupně zařazovat do vydávaných čísel. Takže pokud nenaleznete ihned právě ten váš příspěvek, určitě se objeví v některém z dalších Zpravodajů.

V rámci duchovního vzdělávání plánujeme seriál o postavách z Bible, chceme vám přiblížit jejich osudy, dále pak rozebrat známé modlitby podle Bible, Katechismu a výkladů jak v literatuře, tak z webových stránek různých biskupství, zejména pak biskupství v Brně, které má jedny z nejlepších.

Rádi bychom také předložili to zajímavé, co jsme slyšeli, či viděli, co nás oslovilo, co by bylo dobré k otištění. Pokud nás na podobné články, či informace upozorníte i vy, budeme rádi. Stejně tak uvítáme vaše připomínky a postřehy. Časopis vzniká ve volných chvílích, ke konci často v časovém presu, to když si stanovíme, k jakému datu jej vydáme a články, nebo informace někdy přijdou na poslední chvíli. Může se stát, že se objeví chyby, které ve spěchu přehlédneme, omlouváme se za ně předem. Věříme, že i toto číslo vás potěší a přinese něco nového 😊.

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část šestá

DVORECKO

Dlouho jsem neměla ponětí, kde tahle osada leží, až jsem se tam loni v létě vydala. Dvorecko se nachází mezi Bělou a Bohdančí. Původní název byl Víceměřice. V dějinách byly tyto dva dvory, které Dvorecko tvoří, několikrát pusté a znovu obnovené. Poprvé se název Dvorecko začal užívat v roce 1787. V 2. polovině 19. století zde žilo dvacet devět obyvatel. Místo je známé hlavně událostmi z konce 2. světové války. Dne 15.12.1944 sem přišla o půl čtvrté ráno partyzánská skupina ZAREVO. Devatenáct Čechů a Rusů mělo za úkol unést zdejšího bohदानeckého četnického velitele a ve Dvorecku se potřebovali najít

a vyspat. Tehdy zde stály tři stavení. Druhý den dopoledne se velitel stanice Jaroslav Schmiedl do Dvorecka sám rozjel kvůli německým hospodářským kontrolám. Místní ho neměli v lásce, plnil německé rozkazy, přijal německé občanství. Partyzáni ho zajali, zatčeni byli i příjíždějící četníci ze stanice. Partyzáni se hned ten den rozjeli ze Schmiedlem pryč. Četníci vše zatelefonovali do Ledče nad Sázavou. Osadu brzy obsadili vojáci. Partyzáni byli pryč, obyvatelé byli zbiti a vyslýcháni. Občan František Tvrdík, který partyzány ubytoval, byl zatčen. Krátce po propuštění a konci války zemřel. Karel Tvrdík zahynul v koncentračním táboře v Terezíně. Všichni muži za dozoru vojska a četníků museli prohledávat okolní lesy. Nic nenašli. Tělo Schmiedla bylo nalezeno 21.4.1945 Na Hřebenu u Číhoště.

V současnosti je Dvorecko součástí obce Bohdaneč. Je zde pomník partyzánské skupiny, od jehož slavnostního odhalení letos uplynulo 35 let. Poblíž stojí malý křížek a zvonička.

Jana Laudátová

Kniha knih - Vezmi a čti

Přemýšleli jste někdy o tom, že byste si chtěli přečíst Bibli a neměli jste zatím na to čas nebo dostatek odvahy? Máte někde doma Bibli, ke které máte sice úctu, ale nikdy nebyl dostatečný impulz se do ní začíst, a tak tato kniha leží dlouhodobě v koutě knihovny? Uvažovali jste o tom, že Bible je základem naší kultury, že je klíčem k porozumění našim hodnotám, a přesto jste nikdy Bibli nečetli? Uvědomili jste si třeba, že vaše děti každé září nastupují do škol, a vy jako dospělí máte někde v sobě také odhodlání být s nimi v tomto solidární, něco se sebou udělat, a dozvědět se něco důležitého, co vás bude rozvíjet – například „škola Bible“? Program VEZMI A ČTI chce odpovídat na tyto otázky.

Brněnská diecéze zveřejnila 28. srpna 2010 na Pouti rodin ve Žďáře nad Sázavou nový biblický program pro období 2010-2013 nazvaný **VEZMI A ČTI**. Titul programu se odvolává na slavné *tolle lege* (Vezmi a čti, rozuměj: Vezmi a čti Boží slovo) známé ze života svatého Augustina, které bylo mocným motivem jeho obrácení. Pan biskup Vojtěch Cikrle představil program na žďárské pouti právě v den, kdy se slaví svátek sv. Augustina (28.8.). Následující týden, v neděli 5.září, se četl pastýřský list s tímto poselstvím v kostelích v celé brněnské diecézi a právě tímto termínem se celý program otevřel.

Biblický program **VEZMI A ČTI** je konkrétní odpovědí na pastýřský list českých a moravských biskupů, kteří vyzvali k přípravě na jubileum příchodu Cyrila a Metoděje v roce 2013, a jedním ze základních témat přípravy je právě Boží slovo, které soluňští bratři jakožto poklad víry do naší země přinesli. Program **VEZMI A ČTI** chce pomoci ke znovuoživení tohoto bohatství, které má svoji hodnotu nejen pro věřící ve farnostech, ale obecně pro celou naši občanskou společnost. Program **VEZMI A ČTI** si klade za cíl vzájemně se podpořit k pravidelnému osobnímu nebo i společnému čtení Bible, které samo o sobě je novým poznáním a obohacením, a v důsledku i tajemným setkáním se samotným Hospodinem. Jaké základní cesty program **VEZMI A ČTI** předkládá? Jednak jde o souvislou četbu jednotlivých biblických knih, jak jsou v Bibli uvedeny. Druhou cestou je čtení a meditování nedělních i všednodenních liturgických textů. Tyto dva přístupy – souvislé čtení Bible nebo čtení liturgických textů – nabízejí základní osy celého programu.

Vezmi a čti – Týden s Božím slovem, zahrnuje evangelium aktuální neděle, úvod k meditaci, výklad jednotlivých částí úryvku a další texty od různých autorů vztahující se k tématu evangelia. Každý týden bude vycházet nové vydání tohoto listu. Co se týká souvislého čtení, začátkem roku 2011, bude nabídnut praktický plán k přečtení celé Bible, i se zohledněním různých časových možností čtenářů a s podporou vysvětlivek těch míst v textu, které nám již nejsou srozumitelné. Ti, kteří se rozhodnou s novým nasazením Písmo svaté číst jen tak za účelem poznání, pro osobní poučení, nebo ho spojovat s vlastním životem, bude ku pomoci pestrá nabídka na těchto webových stránkách: www.vezmiacti.cz.

ROZHOVOR...

..... tentokrát

s paní Janou Mudrochovou:

Můžete nám říct něco o sobě?

Jsem rodačka z Nové Louky, která je součástí obce Bohdaneč. Mám dva syny – Honzíka a Pepču. Na jejich výchovu jsem sama (jsem rozvedená). Zaměstnána jsem v nedalekých Zbraslavicích ve společnosti Gramex s.r.o. jako manažer jakosti, interní auditor a kvalitář.

Co nám můžete říct o svých rodičích, kolik máte sourozenců?

Rodiče žijí také na Nové Louce –

sousedíme spolu. Spolu s bratrem jsme vyrůstali v úplné rodině. Za to jsem rodičům moc vděčná. Člověk by to mohl vnímat jako zcela přirozenou, automatickou věc. V této době, kdy vychovávám své děti, však vidím, jak tato přirozená věc, pokud chybí, narušuje zdraví, psychický vývoj dětí. Snad vše jednou dobře dopadne a z dětí vyrostou zodpovědní, ohleduplní a samostatní lidé. Bratr pracuje jako truhlář.

Co dělají Vaše děti, můžete nám říct něco o nich?

Jak už jsem řekla, mám dva syny. Staršímu Honzíkovi je 6, mladšímu Pepovi jsou 3. Honzík začal chodit do první třídy Základní školy ve Zbraslavicích. Pepča navštěvuje Mateřskou školu rovněž ve Zbraslavicích. Z dětí mám velkou radost. I když jako každé dítě, i ty moje jsou zlobivé, neposlušné atd.. Musím přiznat, že až u dětí a hlavně u Pepči jsem si uvědomila, jak veliký dar je mít zdravé děti.

Čím jste chtěla být jako malá?

Zdravotní sestrou.

Jste vedená ve víře od dětství, nebo jste konvertita?

K víře jsem byla vedena od mala. Svůj vztah k Bohu jsem si však hledala hlavně sama. Prožila jsem různá období pochybností, asi jako každý upřímně věřící člověk, který nebere víru jako dogma, ale přemýšlí o ní.

Jak hodnotíte náš Zpravodaj, jak byste ho případně doplnila, nebo vylepšila?

Zpravodaj vychází 4x ročně. Při této četnosti by mohl zpravodaj reagovat na různé blížící se významné svátky, slavnosti (např. svátek sv. Václava) a přinést čtenářům podněty k zamyšlení i poučení. Pokud to uvedu na příkladu svátku sv. Václava, mám tím na mysli: historická data k tomuto knížeti, politické a církevní souvislosti oné doby. Jak se vyvíjela úcta k tomuto světcí, kdy byl svatořečen atd. atd.

Co teď čtete?

Dočetla jsem „Duše poutníka“ od Tomáše Špidlíka a nyní čtu Tomáše Halíka a jeho knihu „Stromu zbývá naděje.“

Jak odpočíváte?

Odpočívám tak, že psychicky náročnou práci v zaměstnání vyměním doma za starost o domácnost, zahradu, děti atd. Minulý rok jsem začala studovat dálkově vysokou školu ekonomickou a tak opravdu nemám na pasivní odpočinek čas.

Máte nějaké své oblíbené místo, kam ráda jezdíte?

Velehrad. V předvečer svátku Sv. Cyrila a Metoděje je zde pořádán každoročně Koncert lidí dobré vůle. Atmosféra mezi účastníky, kterou tvoří především mladí lidé, je zde nádherná. A poslechnout si na vlastní uši Hradišťan a dětský soubor Kantiléna je opravdu balzám na duši.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Koncert muziky Hradišťan, na který se s dětmi chystáme.

Co vás naopak moc nepotěšilo?

Nevzpomínám si. Ze své profese i ze života jsem naučena problémy řešit a nezatěžovat se s nimi. Pokud to v poslední době něco bylo, tak už je to vyřešeno.

Který příběh z Písma máte nejraději?

Podobenství o rozsévači

Které verše z Písma máte nejraději?

Zřejmě bych citovala prolog k evangeliu podle Jana: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. ... To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ (Mimochodem část těchto veršů je zhudebněna – rovněž oblíbený Hradišťan).

Těšíte se do nebe?

Do nebe? O tom jsem nepřemýšlela. Cesta tam je hodně úzká. Starostí a odpovědností mám mnoho a člověk si pak snadno uvědomí, jak lehké je někdy i při vším úsilí a dobré vůli chybovat. To bude muset posoudit jednou někdo jiný, jaký život jsem žila a jestli jsem tu cestu s mnohými nástrahami správně zvládla.

Děkujeme za Váš čas a rozhovor!

PROMLUVA

JAK MY, KŘESŤANÉ SPRAVUJEME TENTO SVĚT

Bible, Lukáš 16, 1-13:

Podobenství o nepoctivém správci

Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že špatně hospodaří s jeho majetkem. Zavolal ho a řekl mu: „Čeho ses to dopustil? Slož účty ze svého správcovství, protože dále nemůžeš být správcem. Správce si řekl: Co budu dělat, když mne můj pán zbavuje správcovství? Na práci nejsem, žebrat se stydím. Víím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správcovství! Zavolal si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvnímu: Kolik jsi dlužen mému pánovi? On řekl: „Sto věder oleje.“ Řekl mu: „Tu je tvůj úpis, rychle sedni a napiš nový na padesát. Pak řekl druhému: „A kolik jsi dlužen ty? Odpověděl: Sto měr obilí. Řekl mu: „Tu je tvůj úpis, napiš osmdesát“. Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější, než synové světla. Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine budete přijati do věčných příbytků.

O majetku

Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství? Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří? Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne.

Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“

Téma dnešního evangelia není lehké. Několik lidí mi říkalo, „to jsem zvědavý, co ještě k tomu do rádia řekneš“! Nepoctivý správce, který je pochválen svým pánem za svoji nepoctivost..., Ale takový zkrátka Ježíš Kristus je: Z evangelíí je vidět, že Ježíš je naprosto nekonformní ve svém učení. Mnoho z jeho současníků i jeho nepřátelé říkali: „Co to je takové učení s takovou mocí?“ Odpověď spočívá

v tom, že on se nedržel žádných ustálených náboženských forem. Když chtěl (například) zdůraznit pokoru, předvedl dítě, které v tehdejší společnosti neznamenal nic a řekl: Vezměte si z něho příklad! Když chtěl zdůraznit třeba prozíravost, vymyslel si příklad o nepoctivém správci. Dnes by asi Ježíš vzal noviny z minulého týdne, podíval by se a řekl by: „„Podívejte se třeba na Krejčíře,

jak dokázal šikovně čtvrt miliardy převést na nějaká svá konta! Jistě, nikdo to neschvaluje, ale je šikovný. A tak proč děti tohoto světa, které žijí pouze ze svého majetku, klaní se mu, pro které je celým jejich životem, jsou prozíravější než děti světla?““ Jistě tady musíme dát na oboje uvozovky, protože nikdo není pouhým „dítětem světa“ a nikdo není „dítětem světla“ ve smyslu duchovním, že bychom my byli jakoby vlastníky pravdy, že bychom my byli nějaká elita vedle ostatního lidstva. I my křesťané jsme, jak je uvedeno na začátku, především lidé slabí a hříšní a musíme si dávat pozor na to, co zaznělo na konci toho evangelia: Nemůžete sloužit zároveň svému sobectví a zároveň Bohu. Ale přece jenom, Bůh říká, že pokud nedokážeme spravovat tento svět, pokud se nedokážeme postarat o ten nespravedlivý mamon, tedy to, co nepřináší spravedlnost a spásu, pak se asi těžko můžeme pokládat za lidi duchovní, za lidi zbožné. Četli jsme z listu Timotejovi od svatého Pavla úryvek o tom, jak nařizuje, aby se lidé modlili k Bohu za to, aby dokázali spravovat dobře tento svět, aby se modlili za krále, za panovníky, dnes bychom řekli za prezidenta, za vládu, za politiky, ale především, abychom tedy tento svět spravovali, abychom se ho nebáli. V tom my máme takový velký deficit. Vůči nám - nábožensky založeným lidem - je takový jeden veliký předsudek, totiž že jsme nějakí lidé, kteří se vznášejí hlavou někde

v oblacích, ale kteří na tomto světě jenom nějak přežívají

a většinou se světských věcí i bojí. Říkal mi jeden můj přítel, který je úspěšný podnikatel: „Dlouho mi trvalo, než jsem pochopil, že křesťanství je dobrým náboženstvím, protože co jsem viděl dříve mezi křesťany, to byl ňouma, to byl zpravidla člověk, který se nechal okrást, nebo to byl bázlivý člověk, který se stále schovával za nějaké fráze.“ A pak řekl ten kamarád podnikatel zajímavou věc“ Jednou, když jsem takhle listoval Novým zákonem a našel jsem to podobenství o těch hřivnách, tak jsem si uvědomil: Vždyť to ten Ježíš takhle nechtěl! Vždyť on potrestal právě toho, který svojí hřivnu zakopal ale vůbec jí nerozmnožil ale jen přišel a řekl: tady si vezmi Pane co je tvoje.“

Naopak Bůh chce, abychom tento svět spravovali, aby to byl náš svět!

Protože kolik životů budeme žít?

Samozřejmě, že s největší pravděpodobností žijeme jenom tento život, to je důležité si uvědomit. Jak budeme žít tento život a jak budeme spravovat věci tohoto světa, jak v něm budeme hospodařit s tím, co je sice pomíjivé, hmotné (a samozřejmě nepřinese to spravedlnost a spásu, záchranu našeho života, ale přesto, je to teď tady naše), tak také bude vypadat náš přechod do věčnosti. V té věčnosti nebude jen nějaký „čirý duch“, nějaké nebe, oproštěné od všeho hmotného! Samozřejmě, že

tento svět v této podobě tam nebude, i to vzkříšení z mrtvých a ten nový svět nebude asi v této dimenzi (kdyby byl tak potěš Pán Bůh, protože kam bychom se to pak vrátili), ale každopádně tak, jak spravujeme tento svět teď - jak v něm dokážeme utvářet dobře své vztahy - tak samozřejmě potom také přejdeme do oné věčnosti. A ačkoliv v té věčnosti budeme v jiné dimenzi, tento život budeme potom žít dál.

V listě Timotejovi říká Pavel takovou zajímavou myšlenku: Představený církve (on tam konkrétně hovoří o biskupech a o jáhnech) má být ženatý a dobře spravovat svoji rodinu, mít svoji rodinu v pořádku. Víte, to není otázka toho, jestli mají být duchovní ženatí nebo ne, to je až teprve druhotný problém, ale co tím chtěl Pavel říci? Jestliže někdo skutečně dokáže žít dobře svůj rodinný život, má spořádanou rodinu, stará se o své děti, o svou ženu, užívá je, citově je naplňuje, tak to je potom člověk, kterému klidně ta církevní obec může svěřit i to její vedení, protože on pak bude skutečným pastýřem, bude tím otcem v pravém slova smyslu! To je takový ten prubířský kámen: jak dokážu žít svoji vlastní domácnost, jak dokážu spravovat věci, které jsou kolem mě, jak dokážu hospodařit, tak se také ukazuje, jaký jsem člověk! Protože řeči, sebelepší kázání, sebe krásnější náboženský text, ještě nikoho zbožným neučinil.

My si to tady říkáme, protože se tím chceme povzbudit a já tím samozřejmě povzbuzuji sám sebe, abych takový byl a povzbuzuji tím vás, abyste i vy tací byli! Ale pak praxi (a je to také náboženská praxe, když spravujeme věci tohoto světa), tam se teprve ukáže, jací skutečně jsme. Říkal mi jeden známý kněz, že měl ve farnosti takového hodného člověka, ale zároveň strašně hloupého. Ten mu několikrát svojí hloupostí ublížil, ale vždy potom přišel a říkával: „Nezlobte se pane faráři, já jsem to myslel dobře“. A ten můj kolega mu říkal: „Víte, člověče, někdy není potřeba myslet to dobře, stačí jen myslet!“ A to je přesně ono. Do té duchovní roviny našeho života jistě patří spravedlnost, což znamená, dát Bohu, sobě, svým vztahům, co jim patří. V tomto ohledu spravedlnosti měl onen aktér dnešního evangelia (rozuměj „nepoctivý správce“) velký problém, a za to ho samozřejmě Ježíš nechválí. (Stejně tak jako nikdo nechválí nikoho, kdo je nespravedlivý, kdo je nepoctivý.) Avšak tento člověk byl šikovný a příčinlivý, „měl za ušima“, byl chytrý a byl také svým způsobem rozumný. Jistě nebyl moudrý, protože moudrost to je právě něco božského, do pojmu moudrosti patří i ta spravedlnost a ty všechny věci, které on neměl. Ale byl to člověk, který myslel! Myslel tak, že si řekl: „Co udělám, až mě Pán propustí?“ Myslel tedy o několik tahů svého života dopředu. A přesně to nám chce dnes

Kristus říci, totiž že on nechce žádné bulíky, on nechce jen lidi, kteří se posadí a čekají, co nám ten pan farář dá, co nám ten Pán Bůh dá, co mi přinese život... „Pane Bože postarej se“, nebo, „...já se budu zbožně modlit a ty se Bože budeš starat.“ Církev pro všechny ty, kteří dobře pochopili Ježíšovu zvěst, říká: Myslete! Vždyť největší dar, který jste dostali kromě možnosti svobodné volby, je právě to, že také máte rozum. Ten správce z dnešního evangelia rozum měl, on věděl, že je nepoctivým, věděl, že bude vyhozen, ale také zároveň věděl, že bude potřebovat přátele, a dokonce i věděl jak si je získat. Samozřejmě v tomto případě jednal nespravedlivě, ale byl chytrý, a přesně to se po nás chce, nebo jinak: Přesně to po sobě chtějme, pokud chceme být skutečně dobrými lidmi ve smyslu náboženském, dobrými křesťany, dobrými věřícími.

Ať se konečně setrese z nás křesťanů, takový ten předsudek, že jsme lidé, kteří, jak to řekl Ludwig Feuerbach v 19. století, si „udělali náboženství jako určitou berličku, protože nejsou schopni žít svůj život“. Protože jako učitel musím hodně číst (učím filosofii), nedávno jsem četl jednu knížku od Nietzseho s názvem „Mezi dobrem a zlem“, a tam to přesně Nietzsche kritizuje: Lidé, kteří se hlásí k náboženství (jemu samozřejmě nejvíce vadilo křesťanství), jsou lidé, kteří se nedokážou podívat životu tváří v tvář, kteří se pořád schovávají za

nějakého Superboha, ale přitom by měli usilovat o to, aby překonávali to své lidství a stávali se Nadčlověkem, tedy aby byli tím, kdo se stále zdokonaluje... Jistě i tato jeho filozofie měla veliké díry a nedá se vůbec ztotožnit s křesťanstvím, ale v tomto ohledu má Nietzsche velkou pravdu. Je proto nutné nedělat ostudu sobě, ani své náboženské společnosti, ani svému vztahu s Bohem tím, že nebudu schopen žít tento život.

Samozřejmě pokud někdo je nějakým způsobem nemocný, retardovaný, psychicky je na tom špatně a potřebuje pomoc tím, že se v církvi „schová“, i to je úkol církve, a ať takoví lidé samozřejmě mezi námi jsou, ať jsou vítáni, a ať jsou samozřejmě našimi milovanými bratry a sestrami. Ale toto se nesmí stát normou pro ty, kteří jsou schopni myslet, a kteří mají rozum a nervovou soustavu v pořádku. Nesmí se to stát nějakým standardem, nebo nějakým únikem od vlastní odpovědnosti za život. Do kostela se nechodíme schovávat před životem, ale načerpat, alespoň tou hodinou za týden. Samozřejmě máme více možností k tomu, abychom načerpali, abychom mohli - až vyjdeme ven - tento svět zase dobře spravovat. A každý to budeme dělat na místě, na kterém jsme; někdo je dělníkem, někdo je manažerem, někdo je politikem, to je však jedno. Avšak důležité je, abychom se tohoto života zhostili nejen ve své svobodě, ale také svým rozumem. Jaká je tedy

cesta ven z toho našeho „ňoumovství“, z tohoto našeho neustálého schovávání se za něco a za Boha? Především je tedy třeba se nebát! Jedna z těch základních ctností, vedle moudrosti a spravedlnosti, je také statečnost. Nebát se spravovat věci tohoto světa! Někdy samozřejmě člověk udělá i chyby, kolikrát třeba i nedohlédneme do důsledku svého zamýšleného jednání a pak si říkáme: měl jsem to udělat jinak. Toto k životu samozřejmě patří a za občasné chyby nás žádný rozumný člověk nebude nějakým způsobem trestat, nebo se nám vysmívat. Ale za co bychom se měli stydět, je právě ta ustrašenost, ve které člověk potom nedělá nic a jenom se za něco, nebo za někoho schovává.

No a pak samozřejmě tím druhým, čemu nás dnešní evangelium vybízí je pracovitost, přičinlivost, píle. Je to další z těch ctností, která se přiřazuje právě ke statečnosti: Člověk statečný nejenom že se nebojí a nejenom že také něco dělá, ale především chce být člověkem, po kterém něco zůstane. Tedy nebýt líný! S tou ustrašeností se velice dobře snoubí také lenost: „Nebudu něco dělat, abych něco nezkazil“.

A druhá myšlenka z dnešního evangelia, ke které bychom se také měli dostat a s kterou bychom měli vyvrcholit toto naše zamyšlení je, že při tom spravování věcí tohoto světa jsme vždycky v nebezpečí, že se nám nějakým způsobem tyto věci stanou

modlou. Důležité pro nás je - a to bychom si měli odnést z dnešního evangelia - že služebníkem může být člověk vždycky jen v jednom smyslu! Jestliže tedy utvářím nějaké vztahy, přirozeně zase nějaké vztahy musím zbourat. Pokud se chci tedy stát služebníkem svých blízkých a skrze ně chci sloužit Bohu (protože Boha bezprostředně nevidím, ale mám kolem sebe své bližní), pak samozřejmě mé srdce nesmí přilnout ani k mým vlastním plánům, ani k těm věcem, kterými ty plány uskutečňuji. „Nemůžete sloužit dvěma pánům!“ Buď se člověk zaměří na Boha a začne žít život podle přirozenosti tak, jak je Bohem stvořen, anebo si nějakého Boha začne vytvářet. Ale pak samozřejmě mu do života vlezou všichni ti jeho bůžci, především zbožští hmotné věci.

Tato promluva tedy měla být zaměřena ke všem, kteří nejsou spokojeni se svým životem. Je určena těm, kteří se již možná právě nechali nacytat tím, že nějakí bůžkové věci (nebo bůžkové nějakých představ) jim mohou dát štěstí. A teď jsou tyto nacytaní lidé samozřejmě frustrováni a hledají cestu ven. Ta cesta ven skutečně je, protože jsme se tu na tomto světě neocitli náhodou. I my sami jsme Bohem „sobě darovaní“, a proto jediný způsob jak nalézt smysl života, je navázat intenzivní vztah s tímto dárcem, tedy s Bohem. Za to se modleme, a modleme se za všechny ty, kteří se chtějí touto cestou vydat.

P. Michal Podzimek

SVATÝ JILJÍ (1.září)

Prvního září není jen pro školáky významné datum, ale i v tento den slavíme svátek sv. Jiljí. Sv. Jiljí, jehož jméno lze přeložit jako „ochránce“, byl mnichem

a poustevníkem a jeden ze Čtrnácti svatých pomocníků. Podle legendy se narodil v Athénách jako syn bohatých rodičů. Již jako chlapec projevoval mimořádnou dobročinnost. Když mu zemřeli rodiče, rozděl všechn majetek chudým a rozhodl se sloužit Bohu v ústraní jako poustevník. Mladý Jiljí odplul do Galie, kde ho víře učil tamější biskup svatý Caesarius. Během svého vzdělávání potkal poustevníka Veredemuse. Nejprve žili společně, ale Jiljí hledal větší samotu. Usadil se

v pralese, kde žil v jeskyni a podle legendy se živil mlékem z ochočené laně. Na tamějším místě byl později vybudován benediktinský klášter a Jiljí se ujal jeho správy. Jiljí zemřel v době druhého maurského vpádu do Galie. Jeho hrob se stal poutním místem. Sv. Jiljí je v našich zemích uctíván jako patron kolonistů. Bývá také označován jako patron kojení a kojících matek (laňka), tělesně postižených, žebráků (dobročinnost), lesů a kovářů. Poskytuje přímluvu i v případech epilepsie, rakoviny, duševních chorob a nočních můr. Jeho nejčastějšími atributy jsou laň, jelen a šíp. Na obrázku je kostel sv. Jiljí ve Vlašimi.

Bohunka Laudátová

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat

na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800,**

do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

Pout' na Velehrad a zámek Buchlovice

Velehrad, průčelí baziliky

V neděli 15. srpna jsme se vypravili na naši další pout' na Moravu a tam přímo na Velehrad, odpoledne pak do Buchlovic.

Ráno jsme vyjeli přes Ledec n/S, Koberovice, po dálnici na Brno a pak přes Slavkov, Bučovice, Buchlovice. Po úvodu nás pan Šindelář duchovně posílil na cestu, která příjemně uběhla.

Na Velehrad jsme dorazili po deváté hodině. Čas do 10. hodiny jsme využili jak k prohlídce okolí baziliky Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje tak také občůdků se suvenýry, duchovní literaturou a předměty. V 10.00 začala slavnostní Poutní Mše Matice velehradské, hlavním celebrantem byl Mons. Josef Mrzík, generální

vikář olomoucké arcidiecéze. Bazilika, která na délku měří téměř 90 metrů, byla zcela

zaplněna nejen sedícími věřícími a návštěvníky, ale i těmi na které se místo již nedostalo. Během Mše nás doprovodily mohutné varhany, jejichž historie sahá do 18. století. Současná podoba pochází z továrny na varhany v Krnově, z let 1963-64. Mají 5521 píst'al, 60 hracích rejstříků a tři manuály.

Mons. Mrzík vyzdvihl význam a památnost Velehradu, uvítal návštěvníky a poděkoval jim za účast. Po Mši jsme se ještě rozhlédli po bazilice, a poté se odebrali k autobusu. Velehrad patří k našim nejpamátnějším místům se staroslověnskou tradicí, sídlil zde první arcibiskup sv. Metoděj. Počátkem 13. století tu bratr Přemysla Otakara I., moravský markrabě Vladislav Jindřich založil první cisterciácký klášter na Moravě. Klášter byl poničen, poté koncem 16. století obnoven a na přelomu 17. a 18. století přestavěn do současné podoby v mohutnou barokní stavbu s dvouvětvým průčelím a bohatou sochařskou výzdobou. Monumentální vnitřek zdobí prvotřídní barokní umění – nástěnné malby, štuky a výzdoba od předních moravských a rakouských umělců. V roce 1900 se sem opět vrátili řeholníci a klášter navštívil papež Jan Pavel II.

Velehrad je známým duchovním a poutním místem patřícím už od dob Moravy k významným politickým a kulturním centrům českého státu, které přesahuje naše hranice.

Do Buchlovic jsme přijeli po půl jedné. Naobědvali se v restauraci u Páva a odpoledne se vydali do nedalekého areálu barokního zámku.

Někteří si zámek prošli, jiní dali přednost individuální prohlídce nádvoří a parku, nebo se zdrželi v restauraci, či zámecké vinárně. Zámek v Buchlovicích společně s parkem patří mezi nejkrásnější barokní místa u nás. Krásné interiéry, upravený rozkvetlý park se vzorně sestřihanými živými ploty a dřevinami, kde se prochází 25 pávů z toho několik vzácných bílých, dále pak jezírka, zámecká vinárna a prodejní výstava fuchsí, ibišků, oleandrů a dalších květin, přilákala téměř všechny. Bylo pravé srpnové počasí a tak jsme si odpoledne v Buchlovicích užili každý po svém.

Po půl páté se naše výprava sešla u autobusu a zamířili jsme domů. Z výletu nám zůstaly hezké vzpomínky, duchovní zážitek z Velehradu, různé suvenýry mezi nimi také fuchsie, ibišky, buganvilie a další květiny.

Domů jsme se všichni vrátili, okolo osmé hodiny. Poutě se zúčastnili výletníci z Bělé, Tasic, Kotoučova, Nové Louky, Prostřední Vsi, Třebětína a našich sousedních farností - Pertoltic, Červených Janovic, Ledče n/S. Výlet se nám vydařil, snad jen jedna drobnost – musíme si konečně začít pořizovat společné fotky ☺!

Během cesty jsme také diskutovali kam vyrazit příště, padly návrhy jako Zelená hora u Žďáru n/S, zapsaná v seznamu UNESCO, nebo Klokoty u Tábora, Bečov,

Hostýn, Křtiny, Jablonné v Podještědí, Žarošice, Králíky, Rajhrad, Nová Říše, nebo dokonce MariaZell a Řím ☺. Možností je plno a tak: budeme-li živí a zdraví, dá-li Pán Bůh a bude-li zájem, opět se pojedeme někam podívat, abychom viděli jiná místa a kouty naší země, případně místa v sousedních zemích.

A. H.

Velehrad, vnitřek chrámové lodi

zámek Buchlovice

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU

V neděli 17. října o vzpomínkové slavnosti Havelského posvícení v Bohdanči jsme v rámci bohoslužby poprvé děkovali také za úrodu. Pan farář Pavlas hned po úvodu vzdal díky za všechny plody, které dostáváme a požehnal vystavené ovoce a zeleninu. Před obětním stolem byla předem naaranžovaná malá výstavka plodů z polí a

zahrádek (viz obrázek) a na stole byl místo tradiční vázy s květy chléb a sůl. V týdnu odpoledne před slavností se sešli paní Jana Mudrochová s Honzíkem, paní Jitka Píchová s Martinkou a Verunkou, paní Eva Šindelářová, pan Tomáš Šindelář a Anna Holubová, každý něco přinesl, něčím přispěl a pomohl, včetně dětí. Výstavka se skládala z jablek, švestek, cibule, česneku, paprik, okurky, dýně a cukety, okrasných dýní, ořechů, sušeného

obilí, makovic, kukuřičných klasů, hub, zelí, brambor, bylin, mrkve, petržele a řepy. Největší oranžovou dýni přivezla paní Milada Kopecká. Slavnost se vydařila.

Hospodine, nebeský Otče, korunuješ rok svou dobrotivostí a naplňuješ zemi požehnáním, takže nám vydává své různé plody. Plníš svůj slib, že dokud bude trvat země, bude se rozšířovat a sklízet, potrvá chlad i teplo, léto i zima, den i noc.

Děkujeme ti za všechna tvá dobrodiní, jimiž žehnáš naše pole, zahrady, vinice. My jsme zalévali, ale tys dával vzrůst, my pracovali, ale tys dával zdraví, sílu, požehnání. Plná je země tvé slávy a tvého bohatství. Dopřej nám, abychom směli užívat ve zdraví a v pokoji, cos nám požehnal. Přidej k tomu vděčnou mysl, abychom dovedli být spokojeni s tím, cos nám udělil, vždyť si nezasloužíme od tebe ani nejmenší dar. Nedej nám zapomenout na srdečnost, bratrskou lásku a obětavost, abychom se dovedli i s druhými sdílet. Dej nám však především toužit po chlebu duchovním a starat se o pokrm, který zůstává k životu věčnému. Když pak, slavný nebeský Hospodáři, přijdeš k poslední žni, abys zkoumal úrodu našich srdcí, shledej nás jako čistou pšenici, shromáždí před svou svatou tvář a dej, abychom s tebou přebývali a s tebou se veselili na věky věků.

Eliáš Mlynárovych

Setkání Rodáků v kostele v Bohdanči

V sobotu 25. září se konalo setkání Rodáků, které pořádala Obec Bohdaneč (*více info na straně 21*) a v rámci této akce byla v Bohdanči v kostele od 13.00 sloužena, se souhlasem otce Pavlase a za účasti místních věřících i Rodáků a návštěvníků, slavnostní vzpomínková bohoslužba slova, kterou vedl profesor Karel Pompe, hudební doprovod zajistil Ing. Jan Veleta. Profesor Pompe je přímo bohdanečským rodákem a tak to byl pro něj i pro přítomné obzvláštní zážitek zúčastnit se společně slavení bohoslužeb v našem chrámu. Všichni se poté odebrali do místní sokolovny k dalšímu programu setkání Rodáků 😊.

1.10. se připomíná Mezinárodní den seniorů

DÍKY VŠEM...

Díky všem, kdo mají porozumění pro mé klopýtající nohy a chromé ruce

Díky všem, kdo chápou, že mé ucho se musí namáhat, má-li vnímat vše, co se k němu mluví

Díky všem, kteří nikdy neříkají: „Tuto věc jsme slyšeli dnes už dvakrát vyprávět.“

Díky všem, kdo mne dovedou povzbudit vzpomínkou na dřívější časy a dovedou jim naslouchat

Díky všem, kdo mi svou dobrotou ulehčují dny, které mně ještě zbývají na cestě do věčného života.

SRAZ MINISTRANTŮ A DĚTÍ v neděli odpoledne

Po předešlé diskuzi o tom, co můžeme udělat pro naše mladší návštěvníky kostela v Bohdanči, kdo má jaké možnosti a kapacity, kdo chce a je ochoten obětovat svůj volný čas této aktivitě a poté, co se nám společně podařilo nalézt čas pro tuto akci, nabídl se pan Tomáš Šindelář, že se ujme práce s ministranty a případně dětmi, nejen pravidelnými návštěvníky, ale i občasnými. Sraz je každou neděli odpoledne od 17.00 v kostele, děti si povídají co a jak by měl umět a znát ministrant a proč je vlastně v kostele třeba, také o Bohu, kostele a věcech s tím spojených. Setkání trvá asi hodinu a probíhá ve volné neformální atmosféře se sladkostmi, dětskou literaturou a dobrou náladou. Cílem je, aby se děti uvolnily, v kostele se jim líbilo a našly k němu svůj vztah.

INFORMACE Z OBCE BOHDANEČ

Kulturní dění v obci :

1. ročník turnaje v malé kopané Bohdaneč 2010

V sobotu 7.8.2010 se konal v Bohdanči u Pílského rybníka 1. ročník turnaje v malé kopané a to pod taktovkou místní tělovýchovné jednoty. I přes nepřízeň počasí do turnaje nastoupilo 8 mužstev z 10-ti přihlášených. Jedno mužstvo odstoupilo v průběhu turnaje. Kuriozitou byla účast týmu z Rumunska. Turnaj byl pro

všechny účastníky velice náročný, vzhledem k vytrvalému dešti a rozbahněnému hřišti, které po přívalu vody spíše připomínalo rýžové pole. Proto chceme poděkovat všem hráčům za jejich vytrvalého sportovního ducha a nadšení, díky kterému byl celý turnaj dohrán do konce. 1. místo obsadil tým Bohdaneč, který vítězství oslavil bahenní koupeli na hřišti (viz foto) a následným skokem do Pílského rybníka. Druhé místo patří zaslouženě Stars teamu, třetí místo pak mužstvu z Petrovic I. Bramborová pozice zůstala Zbraslavákům. Na 5. místě skončil tým Rebels, 6. příčku obsadil tým FC Rumunsko, 7. místo patří týmu T.N.T.. Na chvostě letos zůstali Rychtáři 1905, kteří toto umístění získali po odstoupení z turnaje. Dále patří poděkování všem, kteří se podíleli na přípravě turnaje, TJ Sokolu Bohdaneč, SDH Prostřední Ves, obec Bohdaneč a všem sponzorům.

Bohdanečské Ušlapto 2010

28.8. 2010 se konal v Bohdanči již 7 ročník tradičního cyklistického závodu. Závod se jel v 7 kategoriích od nejmenších dětí na odrážedlech po cyklisty seniory.

Doprovodný program, zejména atrakce pro děti, odpovídal podtitulu „Loučení s prázdninami“.

Ačkoliv počasí bylo spíše aprílové a každou chvilku nás skrápěl déšť, závodníci se nevzdali a o připravené medaile a poháry se sváděl ve všech kategoriích lýtý boj.

Vítězové jednotlivých kategorií:

Odstrkovala: Kristýna Hlavová

Předškoláci: Ondřej Budínský, Anežka Casková

6 – 8 let: Zdeněk Lanc,
Adéla Valentová

9 – 11 let: Vojtěch

Kroutil, Zuzana Vrbová

12 – 14 let: Jonatán

Habart

15 – 17 let: Jan Hampl,

Veronika Zichová

18 – 100 let: Petr Caska,

Hana Pálková

Velké poděkování patří
nejen všem závodníkům,

kteří se nezalekli deštivého počasí, ale také organizátorům: Aktivita Bohdaneč o.s.,
Obec Bohdaneč, Jízdní kola Petr Caska a sponzorům: Less a.s. Bohdaneč, Silnice
Čáslav – Holding a.s., Stavebniny Culek, Lesní výroba Radek Zich, bez kterých by se
závod nemohl konat.

Těšíme se na setkání se všemi milovníky kol opět za rok na Bohdanečském Ušlapo
2011. Markéta Černá

Aktivita Bohdaneč o.s.

Setkání Rodáků

Dne 25.9.2010 se konalo v bohdanečské sokolovně již tradiční setkání rodáků obce
Bohdanče a přilehlých osad, Prostřední Vsi, Řeplic, Šlechtína, Kotoučova
a Dvorecka, které spadají do správní působnosti naší obce.

Toto setkání proběhlo již po šesté, kdy první setkání se uskutečnilo při příležitosti
100 let založení hasičského sboru v naší obci v roce 1980, po druhé v roce 1992, po
třetí v roce 1998, po čtvrté v roce 2002, po páté v roce 2006.

Po projevu, který přednesl starosta obce p. Ing. Jaromír Juna, následovalo
vystoupení našich dětí, které si připravily pásmo básní a vystoupení zájmového
kroužku mažoretek ze Zbraslavic, které uvedl jejich konferenciér pan Havlovic. Po
občerstvení probíhala volná zábava, která ve večerních hodinách plynule přešla
v taneční zábavu, kde ve večerních hodinách jako překvapení vystoupila skupina
orientálního tance Malika Džamíla.

KALENDÁŘ OBCE BOHDANEČ A SPÁDOVÝCH OBCÍ

Obec Bohdaneč vydala u příležitosti setkání rodáků stolní kalendář s fotkami jak
Bohdanče, tak spádových obcí, kalendář je vhodný nejen pro místní
a rodáky, ale i pro sběratele, nebo jako dárek a je možno jej zakoupit na Obecním
úřadě, v kostele po mši, v místních obchodech.

2.ročník nohejbalového turnaje trojic

Dne 28.9.2010 se konal v obci Bohdaneč na místních antukových kurtech 2. ročník nohejbalového turnaje trojic. K vzájemnému klání se sešlo sedm, tříčlenných týmů z Bohdanče, ale i z Čáslavi, Zbraslavic, Červených Peček, které změřily své síly. Počasí bylo deštivé, ale i přesto turnaj probíhal do pozdních odpoledních hodin. Ve finálovém zápase podlehli obhájci loňského prvenství (tým policistů ze Zbraslavic) týmu z Čáslavi. Velkým překvapením turnaje byl tým bohdanečské mládeže s názvem T.N.T., který porazil papírově silnější soupeře a umístil se na krásném čtvrtém místě.

Vítězem 2. ročníku turnaje se stal tým z **Čáslavi - Budína**, na druhém místě se umístil tým **policistů ze Zbraslavic** a na třetím místě tým s názvem **Amatéři**.

Další umístění : 4. místo T.N.T.

5. místo SDH Prostřední Ves

6. místo Kominíci

7. místo Draci z Peček

Turnaj se vydařil, i přes deštivé počasí. Poděkování samozřejmě patří sponzorům akce fa. Less&Patrick, Pivovaru Kácov, Hotel sv. Hubert, stavebniny Culek a studnařství Francl a dále pak organizátorům TJ Sokol Bohdaneč, SDH Prostřední Ves a obec Bohdaneč.

Připravujeme :

Dne 6.11.2010 od 17.00 hod.se bude konat lampiónový průvod, který bude zakončen v naší sokolovně diskotékou pro nejmenší. Masky s halloweenskou tematikou budou odměněny. Od 21:00 hod. bude probíhat v sokolovně diskotéka.

Dne 4.12.2010 připravujeme Mikulášskou nadílku pro naše děti, která bude pokračovat od 20:00 hod. Mikulášskou zábavou.

PODĚKOVÁNÍ ZA TISK

**za technickou pomoc při tisku tohoto čísla Zpravodaje
- Obecnímu úřadu v Bohdanči, paní Stanislavě Benešové.**

Krátce....

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vydáme před Vánocemi, časopis je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích.
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí.
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **Rozpis bohoslužeb-úmysly na příští rok se bude opět přepisovat** do sešitku a do vitríny na kostel, pokud si přejete změny, či úpravy obraťte se laskavě na paní Ž. Tvrdíkovou, pana kostelníka, nebo A. Holubovou, Rozpis zůstane stejný jako v tomto roce.
- ❖ dokončovací **opravy kostelní věže v Bohdanči** budou pokračovat poté, co se shromáždí patřičná částka asi 200 000 Kč, srdečné díky za vaše příspěvky.
- ❖ letos se nám společnými silami poprvé podařilo naaranžovat plody z polí, luk a zahrádek na **poděkování za úrodu**, tato podzimní výzdoba zůstane v kostele do konce října.
- ❖ v příštím čísle naleznete volně vložený **Rozpis bohoslužeb na rok 2011**
- ❖ **nový koberec** – naše farnice se rozhodly, že do kostela koupíme nový koberec, ideálně běhoun, šíře 120-130 cm, délka asi 10 m, koberec vybíráme všude možně na internetu, z letáčků, ze zkušenosti jiných; měl by být s klasickým vzorem, ladit do červené barvy k velkému koberci pod obětním stolem, měl by být vzdušný - podklad by neměl být gumový, nízký vlas; vaše typy a informace jsou vítané a pomohou, díky předem; sbírka, která se uspořádala zatím vynesla 5.000 Kč; příspěvky vybírá A. Holubová, která píše seznam.
- ❖ **Knihovna Bohdaneč** připravuje opět rukodělná setkání s dětmi, nejbližší se uskuteční v říjnu a budou se plést košíčky z papíru, další v listopadu a prosinci, náplň na ně se zatím vybírá, data Tvořeníček budou včas oznámena, podle prázdnin a volných dní dětí v základních školách.

Připravované akce:

- v neděli **7.11. uvidíme v kostele v Bohdanči** na závěr bohoslužby, po požehnání, **vystoupení dětí a mládeže** z Děkanství v Ledči nad Sázavou, představí nám scénku **příběhy z Bible**, všichni jste srdečně zváni!

Plánované akce:

- **tradiční vánoční koncert v kostele v Bohdanči**, tato akce se stala již tradicí, loni zde s velkým úspěchem zazněla Česká mše vánoční J.J. Ryby, koncert je teď ve stádiu příprav, více informací naleznete včas buď na letáčcích, které budou vyvěšeny v kostele, obci a po okolí, v ohláškách, Zpravodaji a tisku!
- **Tříkrálová sbírka**, budeme se snažit opět zorganizovat koledování začátkem ledna 2011 pod záštitou Charity, termín bude včas oznámen.

ROZPIS BOHOSLUŽEB 2010 BOHDANEČ

Ř í j e n

Datum	Liturgická oslava	Bohoslužby
3.10.	27. neděle v mezidobí	za Josefa Hlavu, jeho rodiče, rodiče Tvrdíkovy, manžele Uhrovy a snachu Vlastu
10.10.	28. neděle v mezidobí	za Bohuslava a Emilii Laudátovy, za Antonína a Marii Chudobovy, za Antonína Klápu
17.10.	Havelské posvícení , v Bohdanči, v Bělé, poděkování za úrodu	za Marii Franclovou, Marii Veselou a rodinu Johanesovu
24.10.	30. neděle v mezidobí, Posvícení v Řeplicích	za Václava Tvrdíka, rodiče, sourozence, za rodiče Tvrdíkovy, syna Karla, za rodiče Svobodovy, Vajglovy a Hromasovy
31.10	Slavnost Všech svatých Posvícení ve Šlechtíně	za rodinu Cengerovu a Rajcovu, za rodinu Johanesovu a Josefa Vohnického

L i s t o p a d

7.11	31. neděle v mezidobí, Posvícení v Kotoučově a Třebětíně	za Františka Trpišovského, jeho rodiče a rodiče Kohoutkovy
14.11.	32. neděle v mezidobí Martinské posvícení v Tasicích	za Františka Brůnu, jeho rodiče a Žofii Studničkovou
21.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – konec církevního roku	za Josefa a Františku Všetečkovy, rodiče a sourozence a rodinu Novákovu
28.11.	1. neděle adventní začátek církevního roku	za Josefa Musila, rodiče a sourozence, za vnuka Martina a rodinu Flekalovu

P r o s i n e c

5.12.	2. neděle adventní	za Josefa a Anežku Hatákovy, rodiče a sourozence
12.12	3. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za 3 syny a dceru, za Františka a Annu Kakáčkovy, rodiče a sourozence z obojí strany, za 2 syny a dceru
19.12	4. neděle adventní	za Josefa a Marii Hlavovy, dceru Vlastu, za rodinu Hlavovu, Tvrdíkovu a Malinovu
24.12	Štědrý den	za farníky a děti ve Farnosti
25.12.	Slavnost Narození Páně Boží hod vánoční	za Františka a Marii Veletovy, rodiče a bratra Oldřicha a jeho manželku, za rodinu Čermákovu, Karlovu, za Barboru Bačkovskou, Hedy a Josefa Karlovy, Marii Klečákovou a bratra Josefa
26.12	Svátek Svatého Štěpána a Svaté rodiny – Ježíše, Marie a Josefa	za Marii a Jana Prchalovy, jejich rodiče a za zetě Miloslava

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: Mgr. Antonín Pavlas

Adresa: Bohdaneč 8, 285 25

Mobil: +420 604 170 227

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: pavlas.a@c-box.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub

Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

Neděle	9.30 Mše svatá 17.00 Setkání ministrantů, dětí a všech,co přijdou, v kostele, vede p. Šindelář	Bohdaneč
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice

Pořad bohoslužeb během roku v sousedních farnostech

Čtvrtek	16.00 *	Červené Janovice
Pátek	16.00 *	Zbraslavice
Sobota	16.00 *	Pertoltice
Neděle	8.00	Zbraslavice
	11.00	Červené Janovice

* V letním období jsou slouženy Mše svaté ve všední den v 17 hodin

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; **Bělá** – kaple sv. Jana Nepomuckého; **Dědice** – kaple sv. Petra a Pavla; **Dvorecko**; **Hlohov**; **Hostkovice**; **Kotoučov**; **Michalovice** – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; **Nová Louka**; **Prostřední Ves**; **Řeplice** - kaple Navštívení Panny Marie; **Šlechtín** – kaple Všem svatých; **Tasice**, **Třebětín** – kostel Navštívení Panny Marie; **Vickovice** – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány